

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primeșc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Conferență națională.

În numărul nostru 15 am spus, că în Maiu vom avea conferență națională. Stirea se adverește pe deplin prin faptul, că dl Dr. I. Rațiu, președintele partidului, concheamă pe Vineri viitoare, în 3/15 Maiu, la Sibiu, conferența prin următoarea

Convocare.

În Iunie 1894 mi-s'a înmanuat ordinațiunea ministrului de interne, nr. 321, referitoare la organizarea partidului nostru, cu însărcinarea, ca să o aduc la cunoștință tuturor membrilor conducători ai partidului național român.

Din cause bine cunoscute publicului românesc, n'am putut până acum satisface acestei însărcinări, dar' mai vîrstă din cauza, că pe timpul când mi-s'a comunicat acea ordinațiune, eram puși sub pază polițiană, prin urmare restrînși în libertatea noastră personală de a ne putea întâlni, ear' cătră finea lunii lui Iulie 1894 am fost duși în temnițele statului.

Astăzi însă, înceând de-o parte acele pedici, ear' de altă parte vîzând părțile co-zilnic se manifestă din toate părțile locuite de Români, mă vîd îndemnat și totodată obligat de a satisface însărcinării mie date prin sus atinsa ordinațiune ministerială și spre acest scop, convoc pe membrii conducători ai partidului național român, aici în Sibiu, la o conferență, pe ziua de 15 Maiu st. n. a. c.

Tinerea acestei conferențe se impune prin situația în care se află partidul nostru în urma ordinațiunii ministeriale, care susține, că adunări și partide pe durata alegerilor se pot organiza pe baza articolului 104 din legea electorală, pe când reunii formate pentru o acțiune mai largă, și nu exclusiv pentru alegeri, se pot organiza numai pe baza unor statute aprobate de ministrul de interne.

Ordinațiunea aceasta ministerială consideră partidul nostru de o reunire formată

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbr de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt și se trimit la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

pentru o acțiune mai mare, dar' neavând statute, și interzice funcționarea mai departe. Adaugă însă ordinațiunea din chestiune, că liberi sunt conducătorii partidului de a continua cu activitatea reuniunii lor, dacă se vor conforma condițiunilor cuprinse în circularul ministrului de interne nr. 1508/1875, adecă, vor face statute și vor exopera aprobarea lor prin ministrul de interne.

Se naște acum întrebarea: pe ce base voim să fie organizat partidul național român?

Dacă el este organizat conform art. 104 din legea electorală, atunci de sine cade necesitatea unei orgănișări pe baza mai largă.

Dacă partidul național este a se considera, în înțelesul ordinațiunii ministeriale, ca o reunire formată pentru o acțiune mai largă, atunci conducătorii partidului au dreptul de a face statutele prescrise de ministrul de interne și a le subșterne spre aprobare.

Prin urmare întrunirea conducătorilor partidului național este necesară și justificată chiar prin ordinațiunea ministerială mai sus citată, care recunoaște conducătorilor dreptul de a se organiza, ca partid pentru alegeri, sau ca reunire pentru acțiuni mai mari, care scop nu se poate ajunge decât prin tinereea unei conferențe a conducătorilor partidului, în oarecă vor avea să declara pentru una sau alta organizare de partid, și în casul când s-ar hotărî organizarea unei reunii cu o acțiune mai largă, atunci vor trebui să facă statutele prescrise prin ordinațiunea ministerială mai sus arătată.

Dr. Ioan Rațiu.

Dl Dr. Rațiu concheamă pe „membrii conducători“ ai partidului. Terminul acesta a fost pentru mulți neîntelești, știindu-se că la conferențele naționale se concheamă sau alegerii peste tot, sau delegații, trimișii, cercurilor electorale. »Tribuna« afănd de nedumerirea ținării pentru acest termen, într-un articol il tâlmăcește în următorul chip:

„... conducătorii partidului sunt cei ce reprezentă partidul: delegații cercurilor, membrii

conferenței naționale. Lor le sună, lor li se trimit convocația.“

Convocatorul admite două alternative ca bază la organizarea partidului: art. 104 din legea electorală, ori o organizare ca reunire pe baza statutare conform circularului ministrului de interne nr. 1508 din 1875. Aceasta din urmă alternativă nu poate fi primită din principiu ca bază la organizarea partidului, prin urmare *nici ca obiect de discuție* nu poate obveni.

Ministrul Hieronymi își basează ordinațiunea de sub nr. 321 din 16 Iunie 1894 pe circularul ministrului de interne Tisza Kálmán, nr. 1508 din 1875, unde se zice expres: „Nemzetiségi egylet csak mint irodalmi és közösségi alakulhat“. Astfel partidului național român îi este a priori ridicată posibilitatea a se constitui, ca atare, în *reuniune politică*, cu statute, care să le aproape guvernul.

In privirea acestei dispoziții a circularului ministerial, adunarea națională din 28 Noemvrie 1894 dela Sibiu, a declarat hotărît, că *națiunea română respinge dela sine presupunerea, că ea se va pleca și facă existența și activitatea sa politică fondată după arbitrial guvernului*, — care e în drept a aproba ori a nu aproba statutele cutărei reunii, după ce odată i-sau subșternut spre aprobare.

„Ordonanțele lui Hieronymi și comitetul“.

Într-un ton și cu aceeași răutate, ca presa sovinistă maghiară, »Gazeta Transilvaniei« de cățiva ani mă atacă și mă insultă în mod sistematic.

N-am răspuns atacurilor și insultelor personale, dar' dator eram se apăr, în contra atacurilor, poziția și acțiunea comitetului, în interesul partidului național. Astfel am procedat, când am publicat în »Tribuna« (Nro 262—263 și 265 ex 1894) articolii »Lumină să se facă«, dar' insultelor cu care »Gazeta« m'a întimpinat în articoli sei de fond despre »Diletanții politici«, eu nu am răspuns nimic.

1.

Iarna anului 1868 a fost o iarnă foarte grea. Dl. advocat T. Pop din Baia-de-Criș eșise într-o comisie la Rîculuța. Era încă de dimineață, când sosi în comună. Cel dintâi om, cu care a dat față, era Iancu. Venise de vre-o două zile peste munte dela Vidra. Era îmbrăcat cu o bundă foarte bună, în preț cam de vre-o 40 fl.

— Bine că te întâlni. Poți-mă duce și pe mine la Baia-de-Criș? — întrebă Iancu pe dl. adv. Pop.

— Cum să nu, dle Iancu? După amezi plecăm îndată.

Când vine se place — bunda era numai până la brâu, o tăiese pe mijloc.

— Da ce-ai făcut cu bunda?

— Ce să fac? — nimica! Întâlnii aci un biet de om, n'avea mai nimica pe el, și dădui și lui.

2.

Pe la a. 1869 se află un oficer de trângiulare, Neamț de neam, dimpreună cu familia, în Baia-de-Criș. Soția acestuia își exprimă odată dorință, să mânânce mămăligă românească. Dl. advocat Pop, ca să-i facă placerea, o invită la cină. Din întemplier seara vine și Iancu și fă opri și el. Știind că nu-i place să i-se dea luare aminte, gazda

Acum însă, când conducerea partidului au reluat-o fruntașii vecchi, și în contra mea se repetesc în forme noi vechile atacuri și insușiri, mă simt în dreptul legitime apărării, ca să le resping cu toată hotărîrea.

Sub titlul »Ordonanțele lui Hieronymi și comitetul« »Gazeta Transilvaniei« (nrri 80, 81, 82 a. c.) aceleași lucruri, cari de atâtea ori le-a repetit în coloanele sale, le debitează de nou în contra adevărului și a faptelor petrecute, ca să lovească în comitetul substitut și îndeosebi în mine, susținând:

»că comitetul substitut n'a făcut absolut nimic în direcția, ca partidul să ia poziție serioasă față cu ordonanța ministrului Hieronymi;

»că Dr. G. Popovici și V. Mangra, se aflau sub presiunea, ori erau chiar în ascuns înțeleși cu sobolii astăzi bine cunoscuți;

»că în loc de-a face dar' un pas serios pentru a remonstra în contra ordinului ilegal și anti-constituțional și a veni astfel în apărarea partidului, moștenitorii comitetului l-au băgat și mai mult în nămol, și că:

»nici se putea altfel, când »Tribuna« și persoanele, cari au arangiat adunarea (din 28 Noemvrie 1894) ca dl V. Mangra, susțineau că »pentru resoane legale și constituționale nu ne putem opune ordinațiunii ministeriale«.

»Gazeta« mistifică, reproducând fals. Nu eu, ci comisia de 14, cu dl Dr. Ales. Mocsnyi spriginit de Dr. Aurel Mureșianu, întrunită anume la Arad (14 Octombrie 1894) a susținut și s'a promisit că »... în ceea ce privește ministeriale, comitetul ca atare nu mai poate funcționa, și că ordinațiunii ministeriale nu ne putem opune. Eară eu, din acestea, am tras concluziunea logică punând întrebarea: Acum dacă pentru resoane legale și constituționale nu ne putem opune ordinațiunii ministeriale în ceea ce privește sistarea activității comitetului central, ne-am putea oare opune în ceea ce atinge interzicerea activității reprezentanței partidului național?..... Eu din partea mi sunt gata a o convoca (reprezentanța partidului) chiar sub firma comitetului, dacă e trebuintă, și fruntașii partidului vor hotărî, ca să se convoace«. (»Tribuna« nr 265 ex 1894).

Aceasta e declarăția ce am făcut-o și nu aceea, care mi-o atribue »Gazeta«, cu citate false, pe care și-a întemeiat »Neîntrecuta antiteză« (nr. 106 din 1895), ca să mă persifleze, că »neînfricat și neîntrecut luptător național răspunde fișpanului abia patru luni și jumătate după ce a luat în primire scrisoarea secretă«. In Arad toată lumea știa, și directorul

nu-l recomandă oaspeților. Povestirea în vremea cinei a decurs vesel în l. germană, luând și Iancu parte la ea.

La sfîrșitul cinei doamna zice, că a auzit de »nebulos« Iancu, (Der narre Iancu) că e în Baia-de-Criș și se teme foarte mult să nu dea față cu el! A pus doi soldați la poartă, ca să păzească toată ziua. A auzit că nu poate suferi pe străini.

— As, aveți știre greșită despre Iancu, doamna, — răspunse dl. advocat Pop. Ce ati zice dacă l-ați vedea în seara aceasta aici în casă pe Iancu?

— Doamne ferește! As amești de spaimă.

— Uitați, domnul acesta e însușii Iancu.

— A, nu se poate! Dumnealui e un domn de societate, complesant — nu se poate!

— Da, în adevăr: domnul Avram Iancu.

— Nu se poate, nu se poate!

— Si n'a vrut să credă cu nici un preț.

— Te rog, dle Iancu, spune că d-ta ești!

Iancu, adânc măhnit, n'a răspuns nimic. S'a sculat frumos dela masă și fără nici o vorbă s'a depărtat.

A doua zi soția oficerului întâlnind pe dl. advocat Pop, ii zice: »Ai avut dreptate. Domnul acela a fost în adevăr Iancu. 'L-am văzut azi-dimineață, trecea pe la fereastră, cântând din flueră...«

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI“

Prietenie.

(Amicei mele L. P.)

Asciu la grailul tău cuminte,
Mă uit în ochii tăi cărăpăti,
Să-mi pare totul ca nainte,
Durerile-mi par jucărui.

Aș da din viața mea pustie
Ti-aș da din viață ani întregi
Pe-un cias de caldă prietenie
Să te înteleg să mă înteleg.

Să știu la ce s'alini firea
Ca 'n miezul verei după ploii,
Când vîi zimbund spre mine, Myria,
Să cînd îmi tinzi buzele moi,

Durerile la ce s'alini,
La ce te-aș asculta mereu?
Sau doar' e dragoste străină
Ce-a rătăcit în pieptul meu?

Maria Cunțanu.

»Gazetei« se putea convinge, că scrisoarea, prin care fispanul mă avertizează, ca să nu iau parte la întrunirile partidului național, mi-să înmanuia abia pe sfîrșitul lunii a patra data scrisorii, care dânsul o ia ca data înmanării, — și în urmare, nu puteam răspunde mai curând fispanului. Antagonismul personal însă la directorul »Gazetei« e mai mare ca iubirea lui de adevăr.

Că din cauza, că Dr. G. Popovici și eu am fi fost înțeleși cu »sobolii astăzi binecunoscuți«, comitetul substitut n'a făcut nimic, ca partidul să ia poziție pentru a remontra în contra ordinului ministerial, aceasta este o acuzație nu numai nedreaptă, dar și malicioasă. Comitetul substitut a stat în legătură cu comitetul întemeiat și au condus acțiunea partidului național în direcția contemplată de el, și indigetă în următoarea scrisoare a lui Dr. Rațiu:

Domnule!

Conform ordinației ministrului de interne Nr. 321, partidul nostru național numai pe baza unor statute își mai poate avea conducători legali recunoscuți.

În afacerea aceasta trebuie a se convoca o adunare a alegătorilor români.

Vă rog deci să binevoiți a veni pe ziua de Marti, 17 Iulie n. a. c. la Sibiu, ca într-un cerc restrins și în chip intim să ne sfătuim asupra zilei și modalității conchecemării alegătorilor români.

Imi place a crede, că având în vedere situația creată prin ordinul ministerial, nu veți lipsi să grăbiți aici, ca într-o frâtească confațuire să avisăm la cele-ce sunt de făcut, mai ales că suntem designați între persoanele, ce trebuie să îscălească convocarea.

»Primiti, etc.

Sibiu, 11 Iulie 1894.

Dr. Rațiu m. p.

Confațuirea celor învitați a urmat pe ziua indicată, când totodată s'a stabilit și textul convocatorului pentru adunarea alegătorilor, după cum »i-am spus și altădată »Gazetei«: Nouă zile după această confațuire, dl Dr. Rațiu a fost apoi deținut și escortat în temnița Seghedinului; iar adunarea proiectată, din cauza tractărilor întreprinse cu scop ca să angajem la acțiune comună pe toți factorii partidului, nu s'a putut ține decât în Nov. 28 din anul 1894.

Aceasta a fost adunarea partidului însuși, care deja atunci a luat poziție față cu ordinul ministerial, declarându-l de neconstituțional, și protestând în contra lui, ca neîntemeiat pe nici o lege pozitivă a patriei.

A remontră în contra lui, la guvern ori la parlament, au fost idei combătute și abandonate dea în comisia de patruzece dela Arad, pe motiv, că din principiul politicei de rezistență pasivă, partidul național ca atare, nu ar putea să se adreseze guvernului ori parlamentului, fără a-și părăsi poziția sa principală.

Tot adunarea națională din 28 Noemvrie (a. 1894) față cu ordinul de disolvare a comitetului, a declarat că membrii comitetului central aleși în conferința națională din 1892, precum și aceia, cu cari comitetul s'a întregit ulterior, sunt bărbații de încredere ai partidului. Nu a fost dar vorbă, și nici nu era nevoie, ca lui Eugen Brote să î-se voteze separat încredere, când aceasta li-a votat odată, fără

3.

Spune-mi, rogu-te, ce crezi despre Iancu? — întrebă odată fericitul Ionescu, fost comite al Zarandului, pe un prieten. Eu mult mi-am dat silință să-l înțeleg și din ce-l privesc mai mult, îmi vine mai misterios, mai tainic. Când e în familia mea și peste tot în societatea damelor, se poartă atât de fin, atât de prevenitor și cu atâtă tact, încât îți se pare, că ai de a face cu un cavaler crescut în saloanele din Viena, — că iese afară însă, scoate fluiera și doinește de te umple jaleală.

Zarand, Maiu 1896.

Ivan Oargă.

„Albumul pitoresc al „ROMÂNIEI“

Sub titlul acesta s'a început în România o publicație care va învești pe toți Români iubitori de frumos, după ce vor ști de ce e vorba.

E o culegere de tablouri, reprezentând cele mai interesante regiuni, orașe, opere de artă, din timpurile vechi și noi, scene de viață poporului, tipuri și costume românești, publicată această culegere, după fotografii făcute de fotograful din București Franz Duschek,

exceptiune, tuturor membrilor comitetului. Propunerea, de care amintesc »Gazeta« că a căzut cu lipsa numai de un vot, este cea făcută de dl Dr. Ales. Mocsonyi în comisia de 14 la Arad: ca să recunoaștem stările, ce ni-s'au creat în stat de legale și constituționale, fără rezervă.

E bine, că în aceste vremuri de sensaționale »desvăliri« »Gazeta Transilvaniei« revine la chestiunea asupra căreia zicea (nr. 261 din 1894) că »în ajunul adunării din Sibiu s'a ivit în sinul partidului nostru național o divergență de vederi principiale«. Vorba era de precisarea punctului prim din programul național și a recunoașterea legalitatea unui Transilvania cu Ungaria în sensul propunerii lui Dr. Ales. Mocsonyi.

Dl Dr. Aurel Mureșanu, a declarat în termeni foarte precisi și categorici, că dânsul nu recunoaște legalitatea unui. Provocat însă de Dl Dr. A. Mocsonyi ca să facă propunere în sensul acesta, dânsul nu numai că a făcut-o, ci a votat chiar pentru recunoașterea legalității. Astfel, că propunerea dacă totuși a căzut la votare, este de a se mulțumi mai ales dlor Dr. Isac și Dr. Amos Frâncu, cari cu un admirabil aparat științific au explicat și au susținut revendicarea autonomiei Ardealului pe baza legilor fundamentale și a dreptului public ardelenesc.

Aceste »desvăliri« dator eram să le fac în interesul partidului național, ca obiect de meditare, mai ales acum, când din mai multe părți s'a reclamat cu insistență convocarea conferenței delegaților și ea s'a și convocat.

V. Mangra.

Milleniu în Orăștie.

Clubul maghiar din Orăștie, a făcut în reprezentanța orășenească propunerea, ca și orașul nostru să sărbaze milleniu, anume să, că în 9 Maiu, reprezentanța să țină o ședință festivă, în care între altele să pună temeiul unui fond pentru un spital orășenesc; să se planteze 1000 de stejari ca aducere aminte de milleniu; după ședință întreagă reprezentanța să meargă în biserică romano-catolică; la 1 ora să fie prânz sărbătoresc; după ameazi petrecere cu joc, etc.

Propunerea aceasta a clubului unguresc s'a trimis cluburilor celoralte, săsesc și român, să-și dea părerea și să se alăture la ea.

Clubul românesc, în o ședință a sa ținută Mercuri, sub președinția lui Dr. I. Mihu, a hotărât că nu poate primi propunerea și invitarea clubului maghiar și nu va lua parte la aceste sărbări dacă s-ar aranja totuși. N'ar avea însă nimic în contră dacă milleniu s'ar eterniza în altă formă, hotărind reprezentanța ca de aci înainte, să se dea an de an trei stipendii pentru trei tineri meseriași (un român, un săs și un ungur) cu care aceia să poată merge să facă praxă, să se desevărsescă, în meseria lor.

ear' explicarea tablourilor, prelucrată după profesorul Gr. Tocilescu.

Cei-ce cunosc frumoasa publicație »Im Fluge durch die Welt«, pot înțelege îndată de ce e vorba. »Albumul pitoresc al României«, și același lucru, cu deosebirea că se mărginește la România singură, scoțând la iveau frumusețile ei, prin chipuri de tot reușite, însoțite de explicări pe scurt.

Va apărea în 25 fascicole, cuprinzând de tot 200 tablouri. Fascicoul cu un leu. Fascicoul I, apărut deja, cuprinde:

Ateneul din București, fotografia reușită a mândrului palat al Ateneului, o podoabă din cele mai de frunte a capitalei României; Portul Cerna-Voda cu o parte din Podul Regele Carol I. peste Dunăre. Ceva măreț. Satul Rucăr. Calea Victoriei în București. Sătenii români din Ploeni. Schitul Ialomița. Valea Cerbului, un chip drăguț de tot, și Prăpăstia Dâmbovițioarei.

Pretiosul album apare în același timp și în limba germană și franceză, pentru a mări interesul străinătății față de mândra Tară-Românească.

Nădăjdum că familiile române inteligeante, toate, vor grăbi să abone la această operă, ce va fi o podoabă prețioasă a caselor lor.

În Orăștie primește abonamente și comande librular F. Schäser.

Picolo.

Ridiculus mus.

Puternicii dela comitat amenințau în numărul 17 al foii lor din Deva »Hunyad«, că o să iasă cu dovezi, să arate cum protestele ce s'au înaintat contra ședinței festive, au fost numai roade a »amăgirii poporului«, și că același popor, »luminat«, vezi Doamne, de ei, se va întoarce dela pasul făcut și o să le dea lor dreptate. Ne așteptam la treabă mare. În numărul trecut al fișei lor au ieșit cu tot ce au putut, la iveau. Eată cu ce:

Din Jibot ci-că 12 însă ar fi zis că dacă-i așa cum li-a spus fisolăbirul Fodor, apoi își retrag subscrise. Să nu uităm că din Jibot au subscrise 80 de însă protestul, și cei 12 sunt lucrători la ferestrăul de acolo, și »Măria Sa« s'a dus la ei la locul de lucru și acolo i-a »luminat«. Dar cei 78 unde rămân?

In Scroafa din cei 74 subscrise, ci-că 11 însă s'ar fi clătinând; în Orminda din 46 spun că ar fi 8 clătinători; în Peștera din 45 ar fi 5; din Câmpul-neag 2 și din Roșcani 5.

Noi am publicat în »Revistă« abia pe jumătate din comunele către au înaintat proteste, și numai din cele 24 de comune ce noi le-am publicat, protestele au fost coperite cu peste 1500 subscrise.

Să dăm vin ca cu lucru mare, că între atâția bărbați după multe amenințări și întortocheri a adevărului, au aflat — 43 de însă cari să fi spus că ei se retragă! Dar aceea nu o spun solgăbirale că ce răspunsuri au primit dela mare mulțime a celor ce au rămas hotărîti pe lângă cuvântul dat, cum se și sedea la bărbați! Astă nu o spun.

Își poate însă ori-și-cine închipuie că și-au auzit, încât solgăbirul Devei, să aprins de li-a zis oamenilor — »magari«, un lucru prin care și-a dat șiesi și-celor ce îl îmbrătoșează, destul atestat de cultură! Dacă poporul va răspunde odată unui astfel de gură slabă, aşa precum i-s'ar cădea să i-se răspundă, să nu se supere dl solgăbirie.

Vorbă scurtă: au vrut să ne dea pe noi de rușine, și au dat un prilegiu bun poporului nostru, de i-a împins pe ei în groapa ce ni-o săpau nouă.

Lăudăm pe frații nostri dela sate pentru această frumoasă ținută a lor.

Vicișpanul întrebă.

Luni, în septembra asta, d-nii Fr. Hossu Longin, Dr. A. Muntean, Dr. Al. Hossu și Ales. Moldovan sen. în urma știrilor că solgăbirale au luat-o la colindate prin comune să șicaneze pe oamenii cari au înaintat proteste la comitat, său dus la vicișpanul comitatului nostru, Hollaki Artur, și l-au întrebăt dacă are știre despre pașii solgăbirilor și dacă cu știrea dânsului se face asta ori ba? Vicișpanul încurcat nițel de această pașire neasteptată față de d-sa, a răspuns că da, cu știrea lui s'a făcut, pentru că erau subscrise mulți cari nu știu scrie, și voia să vadă de ce știre despre asta, dar pe cei-ce cu mâna lor său subscrise, nimici nu i-a întrebăt. Cercetarea a scos la iveau că unii dintre cei subscrise n'au știut săpede de ce e vorba, că ar fi fost »amăgiți«, dar a scos și aceea la iveau, că mulți, deși nu știu scrie, și scrie, au declarat că consimt cu cele cuprinse în protest, și l'sustin!

S'a născut apoi o discuție vie între cei patru domni și vicișpan, asupra întrebării dacă a fost el în drept a porni astfel de cercetări și de se potrivesc ele ori nu cu libertatea constituțională chezeșuită prin legi poporului i?

• Din răspunsurile ce le-a dat vicișpanul la aceste întrebări, — spune »Gazeta« de Joi în o corespondență ce are despre aceasta, — să vedea că el a fost împins de alții, și ce-a făcut să facă mai cu seamă pentru ochii lumii, ca se vadă șovinistii de sus ce vicișpan »harnic« este el!

• Interesul ce s'a arătat prin pasul făcut din partea fruntașilor pentru popor și cauza

lui, va încrești, credem, pe vicișpanul comitatului Hunedoarei, că fruntașii poporului român sunt la postul lor, și știu să se întrepună pentru el când se recere, ear în viitor, credem că vicișpan se va feri de asemenea întreprinderi »patriotice« (cercetările și înfricările) fără de nici o basă legală și fără nici un scop, dacă nu acela de a terora pe bieții oameni și așa destul de urmări și apăsați de toate poverile.

Milleniu.

In numerii 13 și 14 ai »Revistei« din estan, am publicat câte-o știre, că anume ce fel de »ouă roșii« s'au dat de Paști unor slujbași de-a comitatului nostru: au fost minăi acasă cu mâna goală când s'au dus să-și scoată plătile pe Aprilie. Era atunci vorbă numai de o parte de ofițeri, anume de cei aleși în comitat ce-și au plata tot dela comitat, scoasă ca contribuție dela locuitori. Cei-ce își au plătile din vîstieria terii, dela cassa statului însă, primiseră. Dar norocul cestor din urmă se vede că pismuia pe al celor dintâi, și de aceea s'a grăbit să aducă și el la ai sei un dar. Aceia au primit ouă roșii de Paști, cestaia să primească un poclon de »milleniu«! Si li-a adus. »Gazeta Transilvaniei« în numărul seu de Dumineca trecută, în o scrisoare primită dela respondentul seu din Deva, n-o povestește aceasta precum urmează:

»Milleniu în Deva s'a început azi în mod foarte bătător la ochi. Domnii dela judecătorie, dela comitat și dela celealte oficii și direcțiori, au fost foarte însăși împăimentați astăzi, fiindcă mergând înainte de ameza la perceptoare să-și ridice plătile, li-să răspuns, că nu li-se pot da, deoarece încă n'au sosit banii dela Pestă.

Își poate încipi omul cătă îngrijire și amăriu a cuprins pe toți și mai cu seamă pe cei-ce sunt avisati numai la plătile lor, cu ce fel de cuvinte au binecuvântat pe puternici de sus dela ocărui, cari știu să facă pompă și să benzeturăască, dar la direcțiori din provincie nu se gândesc, cu toate că doar și aceșia sunt »patrioti«. Multe și-a auzit milleniu în Deva în ziua de 1 Mai și multă măhnire ungurească s'a vîrsat asupra-i.

In urma hotărîrii congregației ultime de aici, ca comitatul să țină o ședință festivă, hotărire, contra căreia a fost protestat domnul Francisc Hossu Longin prin cunoscuta contraproponere, România din mai multe comune ale comitatului au adresat proteste în scris, contra tinerii ședinței festive, la vice-șpanul de aici.

Acum vice-șpanul a pornit o goană formală în contra celor ce au subscrise aceste proteste și le-au publicat în »Revista Orăștiei«. In mai multe cercuri solgăbirile au ieșit în comune, au citat pe subscrise și i-au amenințat și terorizat în toată formă, cerând să le spună cine li-a făcut protestele, și întrebându-i, dacă știu ce au subscrise, dacă știu ce va să zică milleniu și căte alte de toate.

In zilele trecute a fost în comuna Leșnic, unde solgăbirul Csulai s'a blamăt strănic, căci oamenii cități și ascultați au recunoscut că ei însăși au subscrise protest, că șiun ce cuprind și că n'au vrea să sărbătoresc nici să dea din banii lor pentru acele sărbări. Apoi luând în batjocură pe solgăbiru, au declarat că nu subscrive protocolul, ce s'a luat.

Așa se introduce faimosul milleniu în comitatul nostru!

Contra milleniu.

Nu avem loc și putință de a cuprinde toate semnele de nem

gerător asupra Ungurilor și a milleniului lor și l-au subscris: dl T. G. Rakus, în numele studențimii naționale germane din Austria; dl K. Osthause în numele studențimii germane din Impărăția Germană; dl Al. V. Voevod în al studențimii române din Impărăția noastră; dl P. Blaho în al Slovacilor; dl M. Babic în al Sérbiilor; dl N. Glebowsky în al Rusilor; dl M. Depner în al Sașilor; dl H. Bezdek în al Bohemilor; și dl Reisner în al Slovenilor, și l-au trimis de s'a tipărit în multime mare de foi în toate limbile. Apoi au hotărât să concheme adunarea de nou pe Joi, în săptămâna astă, și au întărit-o de vreme. Poliția a oprit-o și a două-oară. Astă a mărit aprindererea tinerimii, și a făcut Ungurilor sprinții de poliția vieneză, mai mult rău decât dacă li-ar fi îngăduit tineria. Studenții au de gând atâtă să tot întăreze și concheme adunarea, și atâtă sgomot se facă în jurul ei, până li-o vor îngădui!

În București s'a întut ază săptămâna o adunare foarte strălucită și bine cercetată, de zeci de mii de oameni, cu standarde naționale și muzici, care au protestat contra milleniului.

In Iași, al doilea între orașele mari ale României, tot ază săptămâna s'a întut o adunare de protestare contra milleniului, care a reușit și a fost insuflată ca și cea din București.

Si alte multe în multe părți.

Din Zarand.

În numărul seu de azi săptămâna, «Tribuna» din Sibiu publică din Zarand o scrisoare pe care o dăm și noi ceteritorilor nostri în următoarele:

«La indemnul ziarului nostru din comitat „Revista Orăștiei”, din preitura Bradului cele mai multe comune încă au înaintat recurse și proteste contra tinerii de sădină festivă millenară din partea congregației comitatului Hunedoarei. Protestele au fost serioase și demne, acoperite cu sute de subscríeri.

Cine să-și închipuiască, că pentru un pas atât de legal și cinstit, organele puse a păzi legea, să înceapă o serie de șicane și persecuții contra celor ce au îscălit protestele? Dar la noi se vede că toate sunt cu putință, mai ales acum, când se încheie un milleniu de cultură și »civilizație« a nației »singuire alcăt...«

Recursele și protestele au fost înapoiate de vicișpan solgăbirilor, ca să cerceteze cine sunt »agitatorii«, cari le-au făcut »fără știrea și învoirea blandului popor valach«.

Până acum au fost cități la pretura din Brad țărani din comunele Orminda, Peștera, Luncoiu-de-jos, Scroafa și București, toți dintre cei neștiutori de scrisoare. Pretextul citării ar fi »prevaricare de pădure«. Unii sunt ca acuzați, alții ca martori. Exprimându-și oamenii mirarea, cum de sunt aduși pe aici, deoarece ei nu sunt datori la nimenea, și nu au făcut nimerei vre-o pagubă, sunt încurcați cu vorba și apoi întrebăți, dacă au cunoștință ori nu de protestele trimise la vicișpan și nu cumva »popa« ori »dascălu« i-a scris în acele fără știrea și voia lor? De ardindul țărani nostri s'au purtat bărbătește. Au răspuns, că ei au făcut protestele, ei au plătit de lăsau făcut și lăsau scris numele, înțând de peană. Din gazete au aflat, că e bine să se facă. Ei n'au nici o lipsă de sérbiitori domnești pe la comitat, în numele lor și pe punga lor.

Cu unii s'a purtat ungurește dl solgăbiru, exprimându-se foarte dur la adresa preoților lor. În 29 I. c. vre-o 14 țărani din București, comună depărtată de Brad, au fost duși la pretura în afacerea protestelor.

E revoltător, când vezi cum țărani cei mai de frunte din comune, oameni încărunciți în cinste și omenie, sunt luati dela lucruri și purtați din locuri depărtate pe drumuri, pe la ușile cancelariilor solgăbirăști, expuși tractărilor dure și insultelor, pentru că s'au folosit de un drept al lor.

E ne mai pomenită obrăznicia slujbașilor străini neamului nostru, puși să ne ocăruiască. După ce au încărcat poporul cu tot felul de dări millenare și nemillenare, încăt gema sub povara sarcinilor, vin și lăpușesc de cele mai elementare drepturi cetățenești și omenesti, răpindu-i până și dreptul de a se plângă, de a tipă când îl doare!

Cine sunt deci aceia, cari nu respectă legile? Cine tulbură linisteia cetățenilor? Cine atâtă poporul? În fine, cari sunt adeverării, veritabilii agitatori?

E timpul suprem să ne reculegem! Faptele lor sunt acte desperate, causa ce o servesc o cauză percută! Să le arătăm, că nu suntem o turmă de slabii. Să folosim prilegiul foarte bun, ce ni-se dă, de a le răspunde verde românește: Nu vrem să stim de sérbiitori millenare, benzhetuiti, domnilor, dacă aveți chef, pe punga d-voastre, dar' nu din sudoarea noastră! Avem noi sérbiitoriile noastre: sérbarea de 100 ani a revoluționii lui Horia pentru scuturarea jugului iobagiei, inaugurarea unui monument marelui nostru Iancu, 3/15 Maiu 1848 s. a., dar ni-le-ati oprit, acum dată-ne pace cu milleniul și ne crăjuți cu dragostea d-voastre!

G. Mar...

Părerea unui Ovreu.

Cercul Geoagiului-inf., Maiu 1896.

Scriitorul acestor rânduri a avut prilegiu a vorbi cu un intelligent fiu al lui Israel despre deosebite treburi ale poporului nostru, și părerile auzite le aflu vrednice a le scrie ca să le afle și cunoască toți cei ce doresc ridicarea neamului românesc la o mai bună stare. Eată schimb de vorbe:

— Ce mai faci dle N.? Cum merge negoțul?

— Slab, de tot slab, că vezi, dle părinte, oamenii pe la noi sunt séraci, și de împrumutat ar tot împrumuta, însă nu au cu ce plăti. Bucatele sunt ieftine; beuturile, din lipsă de bani, nu au trecere.

— Dar' apoi d-voastră dați și acum bucate și beuturi pe așteptare cu prețuri îndoite, nu aduc acele destul venit?

— Araduce, răspunse, când s'ar putea plăti la vremea hotărâtă, însă nu-i aşa.

— Cred, dle, că aşa este cum zici d-ta, de aceea este lucru adeverit, că poporul merge spre cădere și séracie însfricoșată. Pricina acestei nenorociri nu poate fi alta decât neprinciperea și neștiința lui de a trăi. Spune-mi d-ta pentru ce Jidovii d-voastre sunt toți în stare bună și fac averi mari? Aveți oameni învățăți în toate trebile terii, negoțul, arénzile și toate întreprinderile se află în mâna d-voastre.

— Îți spun cum stă treaba: Noi Jidovii suntem de ce folos este învățătură. Ori-și-căt de puțini am fi, plătim bine un învățător harnic și trimitem pruncii la școală. Când băiatul a eșit din școală, și are voia a merge la alte învățături mai mari, lipsa și séracia nu pot fi pedepta la scopul lui, și dăm toți mână de ajutor, — eară dacă nu are voie de altă învățătură, atunci s'au se face meseriaș, sau se apucă de vre-un negoț ce crede că-i aduce venit. Când e vorba de negoțuri mari, noi ne însoțim în tovarășii! Noi pe preoții nostri și onorăm și ajutăm în tot chipul, ca să poată trăi, dându-le plăti bune, căt ei să nu aiibă lipsă a să îngrijii de alte treburi decât de ale chemării lor. Avem fonduri pentru ajutarea séracilor, și deosebit pentru înzestrarea fetelor sérace, de unde capătă 3—400 fl., când se mărită. Dar' ce face poporul d-voastre? El fugă încă și acum pe prea multe locuri de școală ca de ucigă-l crucea, și pe învățător il preface ca pe plăieșul satului. Pe preoți și batjocurește și nu se îngrijește dacă îi vede séraci. Avea puțină cătă o are, nu o știe folosi nici spre binele altora, nici spre al seu!.

— Si aşa mai departe îmi vorbi cu desculță sinceritate acest Ovreu, om cult și pe căt se poate drept. Așa i-să păru și i-se pare poporul nostru și ale lui moravuri. Nu voi risca cuvântul că zisele lui s'ar potrivă înțocmai pentru poporul nostru de pretutindenea. Nu; avem noi și comune și oameni cari știu prețul pe preoți și învățători și știu deosebi binele lor din rău, dar, durere, pentru foarte multe comune românești încă, și pentru foarte mulți oameni de prin ele, judecata grea și tristă, din cunțele de mai sus ale Ovreiului, sunt prea adevărate!

Fie ca cei la cari se potrivesc aceste învinuiri, să afle în ele un îndreptar al vieții lor, dobândind dragoste și simț pentru a le urma! Rămâne și de astă-dată adeverită zicerea marelui dascăl Cichindeal: »Mintea, nație daco-românească, mintea! Când cu minunatele învățături te vei lumina, mai aleasă nație nu va fi pe pămînt înaintea ta! Așa să fie!

Învitare de abonament.

Cu numărul de față împlinindu-se întâiale 4 luni ale acestui an, rugăm pe domnii abonanți ai noștri, a căror abonament cade la acest termen, să binevoiască și grăbi cu reînoirea lui, ca să nu fim siliți a înceta trimiterea foii.

Prețurile rămân cele cunoscute: pe 4 luni: 1 fl.; pe 1/2 an: 1 fl. 50 cr.; pe un an: 3 fl.

O rușine!

Balomir, Maiu 1896.

Deodată cu gândacii de primăvară năsosit în comuna noastră Balomir, și niște oaspeți noi. Acești oaspeți sunt niște »Ciangaï«, din munții Ciucului, invitați de dl Airon Balomir, proprietar mare în comuna noastră, ca să le dea moșia sa să o lucre pe a 3-a parte, obligându-se a-i mai ajuta și cu alte mijloace de traiu. Acești »nobili« oaspeți nu s'au îmbătat mult. Indată au fost gata a asculta invitația. Au venit aducând cu ei familiile numeroase. Astfel acum mai avem în comună și semănătura de aceasta, ce până acum nu! Deoarece dl Balomir precum și suntem Români, și anume fiul unui preot gr.-cat. și până acum îl stim de bun Român, ne mirăm cum lău împins păcatele de a făcut această faptă dușmană față de locuitorii nostri! Atâtă am înțeles, că aceste lipitori s'ar fi îmbătat a-i lucra moșia și pe a 3-a parte și astfel lăcomind a căstiga mai multă avere i-a adus în mijlocul nostru luând pânea din gura fratilor sei, cari îl lucrau până acum, și aruncându-o în gura...

E mare păcatul ce acest domn lă-a făcut față de locuitorii nostri, cari până astăzi lău sprijinit și ajutat în toate afacerile sale economice și care știe bine că părintele seu, nu cu Ciangaï și-a căstigat avere ce o are azi densus, deși a avut pe de 2 ori atâtă de mult ca densus azi, ci numai cu Român, și lă-a mers bine într-o toate. N'am avea nimică în contra d-sale dară prin asta ne simțim vătămați și pățăti, că niște Ciangaï să-i lucreze moșia pe pămîntul istoric așa numit »Câmpul-Pânei«, unde locuitorii sunt atât de harnici cum mai rar pe aiurea, și densus acum să-șt aducă lucrători străini! Ca și cum cei de aici nu s'ar pricepe la economie! Mâne-poimâne se va lăuda ligioana străină că ea ne învață pe noi cum să ne lucrăm moșia strămoșească! Dl Balomir dacă voește a mai avea între noi caracterul și numele bun de până acum, să se trezească până nu e prea târziu din fapta d-sale vătămoare noate tuturor, și să o îndrepteze!

Atâtă îl rugăm deocamdată!

In numele mai multor locuitori

G. Oprîța.

NOUTĂȚI

Fiasco unguresc în Băța. Azi săptămâna, în 2 Maiu, ziua începerei marelui târg de țeară millenar, reprezentanța comunală a Băței a fost chemată la o adunare, în care vicispânii cerea, prin preitura Bradului, ca să se hotărască schimbarea numelui, căci »Băța« prea e, vezi Doamne, nume românesc. Ei cereau să-i zică pe viitor »Kisbánya«. Reprezentanța însă, sătătoare în mai mare parte de Români, a respins cererea și a hotărât ca numele comunei să rămână cel de până acum! Pentru acest lucru jupânul Kaba István a început a ataca în chip grosolan pe Români, și îndeosebi pe preotul George Drăgan, care propuse respingerea de-a se pocăi numele vecinului al comunei.

Onoare Românilor din reprezentanță, care bine s'au purtat. Înjurăturile împătenite să nu-i supere, nici să-i atingă, ele sunt laudate pentru cei asupra cărora cad, ear' de laudele lor să ne ferească D-zeu!

Cununie. Dl Dr. Iosif Blaga, profesor la gimnasiul român gr.-or. din Brașov, și va săgetat înimile. D-sa a dovedit atâtă amar de dar dela natură, încât multimea a remas înmormurită, ca și pasarea din țările călduroase sub privirea tăietoare a — serpelui...

— Dl X cu vocea-i groasă, a — săgetat înimile. D-sa a dovedit atâtă amar de dar dela natură, — la auzul îngerescului seu glas, multimea a remas înmormurită, ca și pasarea din țările călduroase sub privirea tăietoare a — serpelui...

— Dl X cu vocea-i groasă, a — săgetat înimile. D-sa a dovedit atâtă amar de dar dela natură, — la auzul îngerescului seu glas, multimea a remas înmormurită, ca și pasarea din țările călduroase sub privirea tăietoare a — serpelui...

Nebiruita dragoste. O întemplieră miscătoare s'a petrecut Sâmbăta trecută, azi săptămâna, în Orăștie. D-șoara Johanna Antoni iubise cu toată puterea unei inimi simțitoare pe un ofițer tinere, Iosif Kleinrath, din regimentul 64. Ofițerul s'a îmbolnăvit și a mers într'un spital din Viena, unde la 4 Februarie a incetat din viață. Tinerei lui iubitoare a căzut într-o melancolie adâncă, și-a perdit orice placere de viață, și a fost chinuită crâncen-

de un dor nebriuit după iubitul seu! Ea a luat hotărîrea să-i curme această viață neșiferită, și Sâmbăta trecută după amezi, esind de-acasă, nebăgată în seamă, a mers în cimitir și pe mormântul iubitului seu și-a descărcat în piept un glonț de revolver. Lovitura a fost grea. Glonțul i-a străbătut prin plămână și a eșit din corp prin spate. Aflându-se în grabă, medicii din loc au alergat să deajutorul lor, și au săcăt total ca să scape. A mai trăit însă abia 2 zile până Luni noaptea, când a încetat din viață. Înmormântarea s'a făcut Mercuri, luând parte la ea numeros public înduioșat de trista istorie a reșposatei, jertfa a nebriuitei iubirii.

Moarte. Sâmbăta trecută, la 2 Maiu n. a încetat din viață d-șoara Maria Vîntan, fiica dlui George Vîntan, măiestru argăsitor, în loc. A fost înmormântată Luni, în săptămâna astă, cu frumoasă pompă, luând parte un public numeros. Fie-i țărăna usoară.

Tabloul lui Michail Cogălniceanu și al lui Moise Bocșanu. I-am dat tabloul marilor patriot român și bărbat de stat Michail Cogălniceanu. În schimb, după două săptămâni, Moise Bocșanu mi-a trimis tabloul propriu sale ființe, care pentru vanitatea sa, îl expun la privirea publicului întocmai precum l-am primit. Eată-l: »Arad 1896, Aprilie 19 v. Dlui V. Mangra, în loc. Ti restituiesc donull Dela Dta nu mi permite conscientia se primesc ceva! Numai acumă Te intieleg deplin! Aprob celea adresate de N. N. colo sus, scii? A vorbit în competiția! — Te cunoșce! — Te cunoșci și altii mulți, mulți! — Nu merită, de cat ignorarea lumei morali! — Te va ajunge inca »Nemesis«. Tie mente! Moise Bocșanu m.p. Acesta și tabloul celui dintâi protopop în diecesa Aradului. Fericită diecesă, pe care D-zeu te-a miluit cu astfel de protopopi!

Arad, 23 Aprilie st. v. 1896.

V. Mangra.

Cărți nouă.

Biblioteca nouă este titula unui nou șir de publicații ieftine ce a început, de o lună, să apară în Craiova (România), edată de librăria David Benvenisti, sub conducerea dlui G. Sfetea. Sunt broșurile de către 48—50 pagini, înalte și înguste. N'a fost tocmai o alegere fericită a formei. Ca cuprins însă sunt la toată întâmplarea bune. Au apărut numai 2 numeri până acum. Nr. 1: »Mazepe«, o poemă în versuri a marelui Lord Byron, poet englez, tradusă de G. Cosbuc. Nr. 2: »Boscărie« și »O sérbare la Iași în 1834«, amintiri din istoria culturii românești, și anume a teatrului, de O. Lugoșanu. Nr. 3. va fi: »Povestiri« de D. Teleor.

Asupra prețului atât de acestei biblioteci căt și de celorlalte, a se vedea inseratul dlui F. Schäfer de pe pagina a 4-a, »Liberărie«.

BIBLIOGRAFIE.**„BIBLIOTECA PENTRU TOȚI“.**

Eată cei mai noi numeri:

Nr. 35. «La gura sobei», de D. Stănescu, snoave și basme (cu portret).

Nr. 36. «Povești de Crăciun», de mai mulți autori.

Nr. 37. «Proză și epigrame», (cu portret și iscălitură) de Radu D. Rosetti.

Nr. 38. «Werther», (cu ilustrații) de Goethe.

Nr. 39. «Povestea vorbei», (partea a III-a și ultima) de Anton Panu.

Nr. 40. «De prin veacuri», (vol. II. și ultim) de Carmen Sylva.

Nr. 41. «Noțiuni asupra științelor», de Huxley, traducere.

Nr. 42. «Doruri și amoruri», poesii de A. Depărăteanu (partea I.).

Nr. 43. și 44. «Elocuența română», vorbiri frumoase adunate dela cei mai mari vorbitori români, de Gh. Adamescu.

Nr. 45. «Doruri și amoruri», poesii de Alex. Depărătean, (partea II.).

Nr. 46. «Dușmanii nostri. Cine-i ucișașul?» Prea frumoase povestiri usoare din știință medicală, de Dr. A. Urechiă. O carte în care e de minune împreunat frumosul cu folosul, petrecerea cu dobandirea de folositoare cunoștințe.

Nr. 47. «Cântece și plângeri», poesii de Mich. Zamfirescu (partea II.).

Nr. 48. și 49. «Elocuența streină» adunare de vorbiri alese din cei mai mari măestri ai vorbii în istoria lumii din vechime până azi: Demostene Cicero, Ioan Chrisostom, Napoleon, Bismarck, etc. de Gh. Adamescu.

Nr. 50. «Converbiri despre artă», de E. Pecaut și Ch. Baude traducere, de Dumitru Stănescu, o prea folositoare carte pentru tinerimea dela gimnasiu și de prin seminare mai ales!

Nr. 51. «Din goana vieții», poesii de A. Vlahuță, cu portretul și iscălitura poetului.

Nr. 52. »Prietene«, roman de dulcele scriitor Francois Coppée, tradus de Dumitru Stănescu.

Nr. 53. »Doi trandafiri și Lacrimi de copii«, nuvele de multă frumșete, de Wildenbruch, traduse de L. M.

Nr. 54. »Patriotul«, după Paul Bourde, tradus de D. Stănescu, carte ce arată frumșetea simțemantului patriotismului.

Nr. 55. »Din inimă«, poesii de Radu D. Rosetti.

Nr. 56. »Converbiri despre artă«, vol. II. de E. Pecaut și C. H. Baude, trad. de D. Stănescu

Nr. 57. »Din goana vieții«, vol. II. de A. Vlahuță.

Toate se pot avea dela librăria lui F. Schäser în Orăștie ori «Institutul Tipografic» în Sibiu!

LOTERIE.

Tragerea din 25 Aprilie st. n.

Budapest: 22 37 34 53 58

Tragerea din 2 Maiu st. n.

Timișoara: 54 19 28 85 50

Tragerea din 29 Aprilie st. n.

Sibiu: 32 22 68 79 14

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI
dela 28 Aprilie — 4 Maiu st. v.

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum.	6-a d. Paști, a Orbului gl. 5, sft. 8.	
Luni	28 Apost. Iason	10 Antonius
Martă	29 SS. 9 M. din Chizic	11 Mamertus
Merc.	30 Apost. Iacob	12 Pancrat
Joi	1 Proroc. Ieremie	13 Servatius
Vineri	2 (†) Înălț. Domnului	14 (†) Înălț. D.
Sâmb.	3 S. Muc. Timoteu	15 Sofia
	4 Mta Pelagia	16 Ioan P.

87 (345)

LIBRĂRIA

2—26

F. Schäser în Orăștie (Szászváros)

F. Schäser recomandă on. public librăria sa bogat provăzută cu tot felul de cărți, anume cu: toate cărțile de învățămînt, atât pentru scoalele poporale cât și pentru gimnaziu, precum și tot felul de recuise de școală: caiete și unelte de desen, condeuri, tablă, hărți, s. a.

Ear' îndeosebi publicului român recomandă frumoasele întreprinderi literare ce apar la București și Craiova în România, și anume:

„Biblioteca pentru toți“ Dumitru Stănescu, editura d-lui Carol Müller în București. Apar în fiecare lună 2—3 volume frumoase ca înfățișare și neprețuit de bune ca cuprins! Au apărut din ea până acum 56 numeri. A să vedea cari sunt, la „Bibliografie“. Fiecare număr costă numai 16 cr.

Asemenea recomandă onoratului public iubitor de literatură publicația numită:

„Biblioteca de popularisare“ în Craiova. Director I. Hussar, editor Ralian și Ignat Samitca. A publicat până acum 18 volume (vezi „Revista Orăștiei“ nr. 16 a. c. la „Bibliografie“). Fiecare volum costă numai 16 cr.

Iubitorilor de romane le va face negreșit o placere recomandându-le:

„Biblioteca romanelor celebre“ să a început tot în Craiova la R. și I. Samitca. Tot la 2 luni un roman, de peste 300 pagini, frumos și bun, cu numai 75 cr. volumul.

În urmă recomandă onoratului public cea mai nouă publicație, numită:

„Biblioteca nouă“ din Craiova, editată de G. Sfetea. Publică volume de căte 40—50 pagini, de cuprins ales și bun, cu numai 8 cr. fiecare volumul.

Despre tot ce a apărut nou în aceste folositoare publicații, „Revista“ vă este pe ceterior la rubrica „Bibliografie“ ori „Cărți noi“. Totul să poate procura dela librăria mea în Orăștie. La comandă prin postă, trebuie adăus, peste preț, un timbru de 3—5 cruceri pentru porto.

■ La cumpărări mai mari de hărție și tipărituri se dă rabat însemnat.

91 (346) 1—1

Árverési hirdetmény.

134 szám

1896

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134

134